

Cesta domů (Homeward Bound)

Stráníci

Sedím na prázdném nádraží mám lístek, který voní svítáním
dálnicí i prašnou cestou, chladem noci podzimní

a hřeje jako víra, kterou Bůh mi kdysi dávnou dal
zbývá dál vstát a jít
zbývá dál

jít a věřit zvonům
jít a hledat cestu domů
jít a házet pro štěstí mince do studní

Každý ráno hořkne chutí cigaret a smutných příběhů
zrezavělých kolejí a silnic, kde ti nestaví
na kterých visí parte vzpomínky, co ve mě tiše umírá
zbývá dál vstát a jít

jít

Panoptikum vzpomínek se na mě šklebí z oprejskaných zdí
jsem blázen, co chce vrátit čas a hledá cestu domů
a rozbitými okny hlídá trať, po který vlak už nejezdí
dávno nejezdí